

Unificació de Biblioteques

En pobles petits solen haver-hi una, dugues, tres persones que cuiden d'organitzar una modesta Biblioteca Pública.

Però, les *Societats*, que'n tots els pobles abunden, tenen també les seves encara més modestes Biblioteques. Aquestes *Societats*, culturals o polítiques de nom, y recreatives de fet, conservant y augmentant, a mida que la casualitat s'ho porta, la seva Biblioteca, no fan més que complir el paràgraf primer del primer capítol del seu Reglament, que tradicionalment ha de comprendre l'objectiu de la cultura.

La Biblioteca de la Societat, no té lectors, y si'n té son els mateixos de la Biblioteca Pública.

Jo entenc que lo que haurien de fer les *Societats*, seria la cessió de les seves Biblioteques a la Biblioteca Pública; la unió fa la forsa.

Aquesta idea, no es original meua; en el «Segon Congrés d'Ateneos y Associacions de Cultura de Vilanova y Geltrú» va ser motiu d'una polèmica del Sr. Vinardell, qui la feia extensiva a tots els pobles petits, demanant en la seva conclusió única, el nomenament d'una Comissió Organitzadora, que s'encarregués, d'acord ab adherits y corresponsals, de la formació d'aquestes Biblioteques populars.

D'altra banda, limitant-nos a lo que en aquest sentit podria y deuria fer-se a Olot, aquest dispendi de totes les *Societats* no hauria de ser per cap, una qüestió transcendental y econòmica. La Biblioteca Pública, ja fundada, agraeix igualment y guarda ab la mateixa cura, tot quant se'ls deixa en dipòsit.

Que no'm digui ningú que a la Biblioteca Pública d'Olot ja n'hi ha de llibres, y que'ls que hi ha no'ls llegix ningú. Una Biblioteca, no es un magatzem de llibres nous y vells, es una col·lecció de llibres seleccionats. Y—es dolorós però verídica—en la Biblioteca Pública d'Olot, hi ha ben poca cosa de seleccionat: de particulars generosos, n'hi ha pocs, y de presupost de compra y subscripcions, no s'en ha fet mai cap.

El camí ja està senyalat; hem de fugir de les utopies; les *Societats* olotines, podrien y deuen, en benefici de la Biblioteca Pública d'Olot, facilitar-hi les seves col·leccions de llibres, y fins tal volta dispensar-li una protecció econòmica, que sempre resultaria el compliment d'una filantròpica missió en favor de l'associació comunal de tots els olotins.

També'm sembla recomanable l'idea de que la Junta Directiva de la Biblioteca, enviés la seva adhesió a la Comissió que treballa en l'obra de fer pràctica la ponència del Sr. Vinardell.

PLOMA.

SUBASTA VOLUNTARIA de dos fincas sitas en el término municipal de Begudá. Tendrá lugar el día 3 SEPTIEMBRE PRÓXIMO, A LAS 11 MAÑANA.

Para condiciones y detalles el Notario de la presente Don Vicente Capdevila.

Apreciacions

No es estrany que'l programa de la convocatòria per oposicions a l'escola d'arts y oficis de

San Feliu de Guixols, produeixi, com era natural, indignació extraordinària entre'ls artistes olotins, al veure que se'ls barrava'l pas per optar en aquelles classes. Se col·loca en el darrer exercici, y d'una manera quasi intel·ligible, lo que hauria d'anar en el exercici primer, per esser lo més principal, lo que quasi per si sol basta per sapiguer si un opositor té facultats o no per exercir un càrrec d'aqueixes escoles especialíssimes, y diem especialíssimes perquè no comprenem una escola d'arts y oficis ab un sol mestre, ni creiem que'n aquestes escoles s'hagi d'ensenyar com a preferència, aritmètica y àlgebra, puig no dubtem de que'n les escoles d'instrucció primària tinguin per descomtat en ensenyar aquestes matèries.

Lo que tindrien que fer, que'ls mestres d'arts y oficis d'aqueixes localitats fossin escultors, pintors o be dibuixants y aixís es com pot ensenyar-se el bon gust y propagar-lo en tots els rams d'oficis: instruir els nois que han d'esser obrers o artistes en totes matèries elementals que puguin sel·hi útils; conèixer les disposicions y talent de cada un per poguer mostrarlhi el camí ont puguin distingir-se, sia en arts com en oficis. Y tot això com pot ensenyar-se si fa falta'l coneixement de la figura humana, element imprescindible per totes les arts plàstiques? Dirán els autors de la convocatòria, que està inclòs l'exercici aquest en el programa; es cert, per no poguerne prescindir, hi es d'una manera casi secundària. Y els podem fer veure que no hi ha per ont agafar-ho.

L'article 3, diu: «3.º Consistirá este ejercicio en la copia de una figura entera del yeso en tamaño que se indique». Es dir que la figura ha de ser entera del cap als peus. Això d'entera podia ben estalviar-se el redactor del programa, lo mateix que del *tamaño*. Molt conformes en que digués en la copia d'una figura, com podria ser grega, com el *Gladiador*, la *Venus de Fidias*, el *Faune del platillo*, etc., etc., y més be encara una figura dibuixada d'exactament del natural. Diu, además: «en este ejercicio los señores opositores modelarán un objeto en barro y lo vaciarán en yeso; para ello, primero ejecutarán, debidamente comunicados, un pequeño croquis del mismo, y luego, en el plazo que el tribunal designe, ejecutarán su trabajo». Es dir, dos exercicis ben diferents l'un de l'altre (com d'un ou a un bou), tots dos al plegat, sense sapiguer ab quina classe de motillo te que ser enmotllat l'objecte, y si l'objecte qu'ha d'esser enmotllat no te cap mena de dificultat, com pot sapiguer el tribunal si l'opositor sab d'enmotllar?

Però el cas està en que'l practicar aquest exercici no n'hi arribarà cap que compregui y dibuixi la figura humana. Aburrits y fastiguejats dels exercicis anteriors, ja s'hauran separat d'aquell lloc que en Belles arts y oficis encara conserva la rutina de l'any quaranta.

A n'en Joan Clarà mai l'hi han preguntat a París si sabia d'aritmètica y d'àlgebra, mai li han exigit res de tot això els directors de les grans fàbriques d'Europa, malgrat això, el distingeixen per ses aplicacions a l'art industrial.

Dels que a Sant Feliu de Guixols demanen l'escola d'arts y oficis, desitjariem que tinguessin una consulta ab l'entussista per la província de Girona, en Miquel Blay, perquè poguessin sentir, com hem sentit nosaltres respecte les escoles d'aquesta mena; en Blay, además de modelar estàtues, projecte monuments, modela adornos de tots istils, entén y ha d'entendre en totes les arts decoratives y està molt lluny de totes les rutines y maneres de confeccionar un programa que satisfagué les aspiracions dels veritables artistes, dels que son bons y serveixen en totes qualitats per desempenyar escoles d'aquesta classe.

D'ART

VI

Diem a passar tinguin per la Biblioteca Pública la qualsevol cosa de les que doni el Sr. D. Antoni Serra, sobre les «Arts i Oficis».

Comensà recordant el final de l'anterior y explicant les distintes classificacions que de les ceràmiques s'han fet; entre elles exposà la que per les converses tindria més aplicació, en la que'ls objectes ceràmics queden classificats en porosos y no porosos; aquets últims, tots forosament han d'haver sofert una cuita antes de donarlos-hi qualsevol bany de barnís. La ceràmica's pot també classificar en: d'utilitat y de luxe. La primera, que es per altre part la primitiva, no té que respondre més que al fi a que se la destina, aixís un gerro ha de poguer guarir be; el modern material sanitari ha d'esser com més llis millor, facilitant aixís la netedat. En quant a la ceràmica de luxe, té d'aspirar únicament a la bellesa, per lo que ha de complir les conegudes condicions d'ordre, proporció y harmonia, tant respecte a la forma, com en la decoració pictòrica.

La ceràmica primitiva, en sa forma més rudimentària, era cuita al sol, servint pera guardar granes. Les formes primitives son en general esferoidals, per satisfer la necessitat de que ab menys superfície tinguessin la màxima capacitat.

Son de notar les proporcions de moltes gerres que se'ns presenten com a copia de les proporcions humanes. Aquesta particularitat ve lligada ab una de lingüística, y aixís anomenem moltes parts d'una gerra ab els mateixos noms del cos humà; diem la boca, el coll, el ventre, el peu... d'una gerra.

Suposem-nos que anem a fer un gerro de luxe; ens devem ocupar primerament del seu destí, lo que'ns dirà si ha d'esser austero y fort, o be graciós y delicat, o be opulent y magestuós; aquestes tres qualitats ens distingeixen tres ordres arquitectònics clàssics, denominats *dòric*, *jonic* y *corinti*, y que estan tractats respectivament per severes rectes, gracioses curves o be ab consorgis, dintre discretes proporcions, de curves y rectes. Els gerros estan concebuts dintre coses geomètriques, en els que dominen la grave y seca recta, o be la riallera curva, o la combinació delicada d'aquesta ab aquella. Aquestes formes geomètriques son el cilindre y cono, l'esfera y els elipsoides, o, per fi, la combinació d'aquestes dos classes d'elements.

El destí del gerro ens dona tot son caràcter. Además cal tenir en compte la seva estabilitat; això sol ens obligarà a desistir de moltes coses que no haurien donat la pau a l'esperit que les contemplés.

Per efecte de la estabilitat, una concepció cilíndrica no podrà tenir una alsada desproporcionada a son diàmetre, aixís com una concepció cònica deurà ser més baixa, en general, que una de cilíndrica del mateix diàmetre.

Tindrem present també—sense fer-ho esdevenir recepte artística—lo bell que fa als objectes el que tinguin una dimensió dominant; per la raó estètica de que's molt difícil de donar interès a una obra d'art si no és declarant-nos partidaris d'una forma, d'una entonació, d'una dimensió.

Recordant el seu destí, sabrem si es precs que sigui manejable ab facilitat o si ha de permaneixen fies; en el primer cas ens seran indispensables unes nances.

Tinguent l'obra concebuda dintre'ls expressats termes, distribuïrem els motius decoratius de manera que's tradueixi l'ordre y la ponderació en que ha sigut fet aital repartiment.

Tinguent l'objecte ja completament definit y decorat de forma, entrem en la decoració per el color. Els colors no han d'esser agrisats; per lo tant seran els unitaris y binaris, doncs un color s'agrisa al barrejar-lo ab el seu complementari. La raó d'aquesta condició, que no regeix per res en la pintura de superfícies planes, està en que una ceràmica reb la llum de manera que sent pintada ab colors no agrisats sols se conserva sense agriar la part en que la llum hi vat

Jerez y Coñacs
REAL TESORO

Representante en Olot:

CERVEZA
VIENA = PILSEN = MUNICH
SOCIEDAD ANÓNIMA DAMM

Emilio Casals

GRAN LICOR

Estomacal Bonet

y Planas